ल्यानु तेशसान् पितरः समसा इच्छावतां ये प्रदिश्चित कामान्। सरलमिन्द्रलमंती श्रीवर्गं वा सुतान् पश्नु खानि वलं ग्रहाशि॥ सोमस्य ये रशिसयु ये विषये शुक्के विमाने च सदा वसन्ति। हणनु तेरसिन् पितरीरज्ञतीये-र्भन्यादिना पुष्टिमिती त्रजन्तु ॥ येवां च्तिया च लिया च लिया-र्थे भुक्षते विप्रशारीरमंस्याः। ये पिखदानेन सुदं प्रयान्ति हण्यन्त तेश्सिन् पितरीयनतीयै: ॥ ये खड़ शिमांसेन सुरेरभी है: क्रमीस्तिलेदियमनोहरेस। कालेन प्राक्तन महर्षिवयें: संप्रीणितास्ते सुदमन यानु ॥ क्यान्यप्रेषाणि च यान्यभीया-न्यतीव येषाममराचितानाम्। तेवानु सानिधासिहासु पुष्य-गन्धात्रभोज्येषु मया कतेषु । हिने हिने ये प्रतिग्रक्तते वीं मासान्तपूच्या सुवि येश्टकासु । ये वतुसराक्तीरभ्यदये च पूज्याः प्रयानु ते में पितरोवच हिप्तम् ॥ पूच्या दिजानां कुसुदेन्द्रभासो ये चित्रयाणाच नवाक्षेवणी:। तथा विश्रां ये कनकावदाता नीलीनिभाः मूहजनस्य ये च ॥ तेशसिन् समसा मम पुत्रमन्ध-घ्पाझतीयादिनिवेदनेन। तथा कि हो मेन च याना लिप सदा पिल्लभ्य: प्रवातीशस्म तेभ्य: ॥ ये देवपूर्वान्यतिस्प्रिचेती-रयन्ति कथानि युभाचुतानि। लप्तास ये भूतिस्त्रो भवन्ति ह्रप्यन्तु तेश्सिन् प्रगतोश्सि तेथ्यः॥ रचांसि भूतान्यस्रांस्त्रधोयान् निर्माध्यनास्वधिवं प्रजानाम्। बाद्याः सुरागासमरेश्रपृच्या-क्त्येन्तु तेश्सिन् प्रयतोश्सि तेभ्यः॥

क्षिम् तेश्वसम् प्रयतोश्वस तेथाः ॥ य्यानसात्ता विद्विद याच्यपाः सोपमास्त्रया। वजन्त द्वप्तं याद्वश्वसम् पितरस्तिपता मया॥ यानसाताः पित्रग्रयाः प्राची रचन्त मे दिशम्।

तथा वर्ष्टिषदः पान्तु यान्यां ये पितरः स्तृताः॥
प्रतीचीमात्र्यपास्तइदुदीचीमपि सोमपाः।
र नोभूतपिग्राचेश्यक्तपेवासुरहोषतः॥
मयनश्चाधिपस्तेषां यमो रचां करोतु मे।
विश्वो विश्वसुगाराध्यो धन्मी धन्यः सुभाननः॥
भृतिहो भृतिश्चदुभृतिः पितृणां ये गणा नय।
कन्याणः कन्यता कर्त्तां कन्यः कन्यतराश्रयः॥
कन्यताहैगुरननः षड्मे ते गणाः स्तृताः।

वरो वरेख्यो वरदः पुष्टदस्तुष्टिदस्तथा ॥ विश्वपाता तथा घाता सप्तेवेते तथा गया:। महाक्षहाता महितो महिमावाक्षहावल: ॥ गणाः पच तथेवेते पित्यां पापनाभ्रानाः । सुखरी धनद्यान्यो धमादीश्नय भूतिदः॥ पितृयां कथाते चैतत्तया गणचतुरयम्। एक चिंधत्पिलगणा येची प्रमखिलं जगत्॥ ते मेरनुष्टप्रासुव्यन्तु यच्छन्तु च सदा द्वितम्॥" भिवः। यथा, महाभारते।१३।१०।१४१। "सद्सद्यत्तमयत्तं पिता माता पितामहः ॥") पितामचः, पुं, (पितुः पितिति। "पिल्यमातुल-मातामचिपतामचा:।" ४।२।३६। इत्यन "मारुपिल्यां पितरि डामच्च्।" इति वार्ति-कोत्या डामच्च्। ब्रच्चा तु पितुः पिता जनक-स्यापि जनकः। पितृयां मरीच्यादीनां पिल-गणानां पिता वा।) जसा। (यथा, मद्या-भारते।१।१।३२। "यसात् पितामचो यज्ञे प्रसुरेकः प्रजापितः।

"यस्तात् पिताम हो यह्य प्रसुरेक: प्रजापित:।
जन्मा सुरगुरः स्थायुर्मनुः कः परमेश्वाय ॥"
प्रिव:। यथा, महाभारते। १६। १०। १८१।
"सदसद्वक्तमयक्तं पिता माता पितामहः॥")
पित्रपिता। इत्यसरः। २।६। ३३॥ ठाज्ञरदादा
इति भाषा॥ अस्य पर्यायः। आर्थकः २।
इति प्रब्दमाना॥ (यथा, मनी। ३। २२१।
"पिता यस्य तु इनः स्थाद् निवेदापि पितामहः।")
पिता यस्य तु इनः स्थाद् निवेदापि पितामहः॥")
पितामही, स्वी, (पितुर्मातित। पित्रयमातुनेत्यम्
"मात्रपित्रभां पितरि डामहन्।" इति डामहन्। ततः "मातरि विचेति।" वित्वार्यं ततः
विवात् डीप्।) पितामहपत्नी। इति चटा-

उपितभागे १९ अध्याये।

"मातामची मातुलानी तथा मातुष्य सीदराः।
श्रेष्युः, पितामची व्येष्ठा धानी च गुर्वः क्लीवु॥")

पौन्नेः पितामच्छनिभागकरणे पितामच्छी

माहवङ्गागो देयः। यथाः,—

थर: । ठाकुरमा इति भाषा । (यथा, कौर्से

"चासुताच पितुः पत्नाः समानां प्राः प्रकीर्त्तताः। पितामस्यच सर्वास्ता माळतुल्याः प्रकीर्त्तताः॥" इति दायभागे वासः॥

पिछनं, चि, (पितु: सम्बन्धि पितुरागतं वेति। पिछ+कन्। यदा, पेछन+एघोहराहिलात् साधु:।)पिछसम्बन्धि।यथा,—

"पेचच पिलकचापि पिचाच पितुरागतम्॥" इति ग्रब्दमाला॥

पिलकाननं, क्षी, (पित्यां काननमिव।) आधा-नम्। इति जटाधरः॥ (यथा, महानिर्वाय-तन्त्री। १०। ७६।

"पखवर्षाधिकान् मर्भगान् दाइयेत् पिळकानने। भर्मा यह कुलेनाभि! न द्देत् कुलकामिनीम्।") पिळ्यहं, ली, (पितृणां ग्रहम्।) भ्रम्भानम्। इति हैमचन्द्रः॥ (पितुगृंहम्।) पिळ-वैभ्रम् च॥

पिछतपैयं, क्की, (ह्रायन्ति । ह्रायं कर्यो खुट्। पितृयां तपैयां स्वित । यहा, ह्रायं भावे खुट्। पितृयां तपैयां स्वित्यं स्वात्।) पिछ-तीयम्। तत्तु तर्जन्यक्तुष्ठयोग्ध्यम्। इति श्रव्य-चित्रका ॥ निवापः। इति हेमचन्तः॥ तित्तः। इति राजनिषये । पिछतीयेन पिनुहेश्यक-जत्ताम्। तस्यातुष्ठानं तपैयाश्रव्ये द्रस्यम्॥ पितृयां स्वितामाच्यः॥

पिल्रितिथः, स्त्री, (पिल्रिपया तिथिरिति मध्य-लोपो समासः।) स्मानास्त्रा। यथा,— "स्मानास्त्रादिनं नोश्सुतस्त्रां कुप्रतिलोदनैः। तिपता मानुवेस्त्रिपं परां गस्त्रत नान्यया॥" इति नाराहे पिल्रसगैस्त्रितिनर्थनम्॥

पिछतीर्घ, की, (पिछप्रियं तीर्घम्।) गया। इति जटाधरः॥ (गयादि-२२२ पिछवक्तमतीर्घानि मत्स्यपुराखे श्राह्वकत्वे २२ स्थाये उत्तानि। यथा,—

"तीर्थान कानि भ्रस्तानि पितृयां वस्तभानि च। नामतस्तानि वच्चामि संचिपेण द्विजोत्तमाः !। पिलतीर्थं गया नाम सर्वतीर्थवरं स्थमम् ॥ यत्रास्ते देवदेवेश: खयमेव पितामहः। तर्नेषा पिल्लिमगींता गाया भागमभीप्सुभि: ॥ रख्या बच्चनः पुचा यदोकीयपि गयां बनेत्। यजेत वाश्वमेधेन नीलं वा त्रवसुत्वजेत्॥ तथा वारायसी पुग्या पितृयां वसभा सदा। तवाविस्तस्याद्विधं स्तिस्तिप्तप्रदम् ॥ पितृखां वसमं तदत् पुरायच विमले घरम्। पिहतीर्थं प्रयागन्त सर्वकामपलप्रदम्॥ वटेश्वरस्तु भगवान् माधवेन समन्वितः। योगनिदाप्रयक्तदत् सदा वसति केप्रवः॥ दशासमिधिकं पुर्यं गङ्गादारं तथेव च। नन्दाय लिलता तह्नतीर्थं मायाप्री सुभा ॥ तथा सिचपदं नाम ततः केदारसत्तमम्। गङ्गासागरमिळाचु: सर्वतीर्थमयं सुभम्। तीथं बद्धसर्सादक्तदुस्तिले इदे। तीर्थन्तु ने मिषं नाम सर्वतीर्थपनप्रदम् ॥ गङ्गोद्धेदस्तु गोमत्यां यचोद्भृतः सनातनः। तथा यज्ञवरा इस्तु देवदेवस मूलस्त्। यन तत्काचनं दारमराद्रश्भनो हरः। नेमिस्तु इरिचक्रसा भीर्या यनाभवत् पुरा॥ तदेतन्निमंगरण्यं सर्वतीर्थनिषितम्। देवदेवस्य तचापि वाराचस्य तु दर्भनम् ॥ यः प्रयाति स पूताता नारायणपदं ब्रजेत्। क्ता भीचं महापुर्यं सर्वपाविषद्वम् ॥ यत्रास्ते नारसिंहस्तु खयमेव जनाईनः। तीर्थमिचुमती नाम पितृणां वसमं सदा ॥ सङ्गमे यच तिस्रन्ति गङ्गायाः पितरः सदा । कुरचेनं महापुर्यं सर्वतीर्धसमन्वितम् ॥ तथा च सर्यः पुग्या सर्वदेवनमस्कृता। दरावती नदी तहत पिलतीयां घवासिनी ॥ यसुना देविका काली चन्द्रभागा हमहती। गदौ वेगामती पुग्या परा वेजवती तथा ।